

ELLENÁLLÁSBA ÜTKÖZVE

Október 19., szombat délután

Isten igaz követőinek minden korszakban és minden országban elkeseredett ellenállást kellett elszenvedniük azok részéről, akik szándékosan vetették el a mennyei világot. Az evangélium ellenségei látzólag gyakran diadalt arattak, amikor alakoskodásuk és hazugságuk következtében ajtók zárultak be, amelyeken át Isten követői bejuthattak volna. Azonban ezek az ajtók nem maradhattak örökre zárva. Amikor az Úr szolgálói nemsokára visszatértek, hogy munkájukat ismét felvegyék, hatalmasan közbenjárt értük, és képesítette őket, hogy neve dicsőítésére emlékművet állítsanak. – *Az apostolok története*, 179. o

Isten nem gátolja meg istentelen emberek cselvetéseit és támadásait; ellenben terveiket azok javára fordítja, akik hűek, és állhatatosan kitartanak a küzdelemben. Az evangéliumi munkás gyakran üldözés, heves ellenállás és jogtalan rágalom között végzi munkáját. Ilyenkor azonban ne feledje, hogy a próbák és szenvedések tüzes kemencéjében szerzett tapasztalatai felérnek minden gyötrelemmel. Isten így vonja magához gyermekeit, hogy felfedje gyengeségeiket, és kinyilatkoztassa a saját erejét. Emellett megtanítja őket, hogy egyedül reá támaszkodjanak. Így tanulják meg, hogy a viszontagságokkal szembeszálljanak, bizalmi állásokat tölthessenek be, és teljesíthessék magas szto feladatukat, amelynek érdekében nyerték képességeiket.

Isten kiválasztott eszközei minden korszakban gyalázatot és üldözést szenvedtek az igazságért. Józsefet gyalázták és üldözték, mert erkölcsös maradt. Dávidot, Isten kiválasztott szolgáját, mint a vadat, úgy üzték ellenségei. Dánielt oroszlánverembe dobták Isten iránti hűsége miatt... Istvánt megkövezték, mivel a megfeszített Jézus Krisztust prédikálta. Pált börtönbe vetették, megvesszőzték, megkövezték, és végül megölték, mert Isten hűséges követe maradt a pogányok között...

Az emberi állhatatosság e példái igazolják, hogy Isten ígéretei bizonyosak, hogy jelenléte állandó, és kegyelme megtart. – *Az apostolok története*, 574–575. o.

Krisztus a fájdalom férfija volt, aki tudta, mi a szenvedés. Urunk elviselte a bűnösök zaklatását és a szembeszegülést. Szegény volt, éhségtől, fáradtságtól szenvedett. Megkísértette az ördög; a cselekedetei és tanításai a legkeserűbb gyűlöletet váltották ki. Mi mit is tagadunk meg magunktól Krisztus kedvéért? Hol az igazság iránti odaadásunk? Egyszerűen kibújunk olyan dolgok alól, melyek nem kedvünkre valók; kitérünk a gondok és felelősségek alól. Elvárhatjuk-e mégis, hogy Isten hatalma járuljon igyekezetünkhöz, amikor olyan kevéssé szenteljük magunkat a munkára? – *Bizonyágtételek*, 4. köt., 379. o.

Október 20., vasárnap – A szembeszegülés kezdete

A templom újjáépítésére vállalkozó zsidók közelében laktak a samaritánusok, akik a tíz törzs Samáriában és Galileában hagyott tagjai és az asszír tartományokból való telepések közötti házasságokból származó pogányok voltak...

A helyreállítási munkák idején derült ki, hogy a samaritánusok „Júda és Benjámin ellenségei”. Miután meghallották, hogy „a fogásból hazatértek templomot építenek Izrael Istenének, az Úrnak,” „elmentek Zerubbabelhez, meg a családfőkhöz, és azt mondták nekik,” hogy ők is részt szeretnének venni a temploméépítésben...

Ha a zsidó vezetők elfogadják a felkínált segítséget, ajtót nyitnak a bálványimádás előtt. Felismerték, hogy a samaritánusok nem őszinték, és tudták, hogy az a segítség, amit ezekkel az emberekkel kötött szövetség útján kaphatnak, nem mérhető össze azzal az áldással, amelyre Jahve világos parancsai követése nyomán számíthatnak. – *Próféták és királyok*, 567–568. o.

A próféta és a fejedelmek nem tekintették a föld népét az igaz Isten imádóinak, bár a föld népe barátaiknak vallotta magát, és segíteni akart, mégsem mertek egyesülni velük semmiben, ami Isten imádsával összefügg. Mikor Jeruzsálembe vonultak, hogy templomot épít-

senek Istennek, visszaállítsák imádatát, nem kérték az útra a király védelmét, hanem böjttel és imával keresték az Úr segítségét. Hitték, hogy Isten megvédi és felvirágoztatja szolgáit, amikor neki akarnak szolgálni. Mindenek Alkotója az imáadásának megalapításához nem szorul ellenségei segítségére. Nem kéri a gonoszok áldozatát, és nem fogadja el azok adományát, akiknek más istenük van az Úr előtt.

Gyakran halljuk a megjegyzést: „Nagyon zártkörűek vagytok.” Népünk minden áldozatra kész, hogy embereket mentsen meg vagy vezessen az igazsághoz. Mégsem merünk egyesülni velük, nem merjük azt szeretni, amit ők szeretnek, mert akkor Isten ellenségei lennénk. – *Bizonyágtételek*, 1. köt., 282. o.

Némelyeknél az emberek iránti szeretet háttérbe szorítja az Isten iránti szeretet. A hitehagyás első lépéseként semmibe veszik Isten határozott parancsát, aminek gyakran teljes hitehagyás a következménye. Bebizonyosodott, hogy veszélyes, ha az ember szembehelezi saját akaratát az isteni elvárásokkal. Mindezek mellett az ember nehezen tanulja meg, hogy Isten jól tudja, mit jelentett ki. A valóság az, hogy akik a Krisztust elutasító emberek közül választanak barátokat és társat, lábbal tiporják Isten törvényét, és végül átveszik embertársaik gondolkodásmódját és lelkületét. – *Isten fiai és leányai*, 165. o.

Október 21., hétfő – Bátorító próféták

Izrael mezői paragon hevertek, szűkös élelmiszerkészletük pedig rohamosan csökkent. Ellenséges népek vették körül őket, mégis hitben mentek előre, válaszként Isten követeinek hívására, és szorgalmasan dolgoztak a romadólt templom helyreállításán. Ez a munka Istenbe vetett rendíthetetlen bizalmat igényelt. Amint a nép törekedett a maga részét megtenni, az Úr kegyelmét szívében és életében újra tapasztalta, és egyik üzenetet a másik után kapta Aggeus és Zakariás által. Az üzenetek Isten gazdag jutalmának ígérését hordozták, azt, hogy valóra váltja annak a templomnak dicsőségéről szóló jövendölését, amelynek falait most építik. Ebben az épületben jelenik meg a népek Reménysége – az emberiség Tanítója és Megváltója –, amikor eljön „az időnek teljessége”.

Az építőknek tehát nem kell magukra maradtan egyedül küzdeniük. „...Velük voltak Isten prófétái, akik támogatták őket” (Ezsd 5:2), és maga a seregek Ura mondta: „Légy bátor... és dolgozzatok, mert én veletek vagyok.” (Agg 2:4) – *Próféták és királyok*, 577. o.

Az Úr ma ezt mondja gyermekeinek: „Légy bátor... és dolgozzatok, mert én veletek vagyok.” A hívő ember mindig erős segítséget talál az Úrban. Hogy az Úr hogyan segít, azt nem tudhatjuk, de azt tudjuk, hogy soha nem hagyja cserben a benne bízókat. Ha a hívők ráébrednének arra, milyen sokszor igazította el az Úr útjukat, hogy az ellenség ne vihesse véghez velük kapcsolatos szándékát, nem botladoznának siránkozva. Hitükkel Istenre támaszkodnának, és semmilyen próba nem ingatná meg őket. Belátnák, hogy bölcsességüket és képességüket Istentől kapták; Ő pedig véghezvihatné általuk azt, amire őket kívánja felhasználni.

Az Aggeussal küldött kéréseket és bátorításokat Zakariás is hangoztatta és kiegészítette. Isten elhívta Zakariást, hogy Aggeussal együtt az építési parancs végrehajtására buzdítsa a népet. Azzal a biztatással kezdte üzenetét, hogy Isten Igéje mindig beteljesedik, és áldást ígér azoknak, akik hallgatnak a biztos prófétai beszédre. – *Próféták és királyok*, 576. o.

Így szól az ígéret: „Hű az Isten, aki nem hagy titeket feljebb kísérteni, mint elszenvedhetnétek, sőt a kísértéssel együtt a kimenekedést is megadja, hogy elszenvedhessétek.” (1Kor 10:13) Őrizzük meg mindvégig keresztény feddhetetlenségünket, és ne zúgolódjunk Isten ellen! Gondoljunk arra, hogy az örök életünkről van szó! Nem engedhetjük meg magunknak, hogy elcsüggedjünk és eldobjuk bizodalunkat. Isten szeret bennünket! Bízunk az Úrban! Ő az egyedüli reményünk. Bizonyosodj meg róla, hogy az örökkévalóságért munkálkods. Ne zúgolódj, ne panaszkodj, és ne vádold magadat! Ne hanyagold el a kegyelem egyetlen eszközét sem. Bátorítsd lelkedet, hogy bízzon Istenben.

Az Úrban van a mi igazságunk és erőnk. Támaszkodj Teremtődre, akkor az Ő ereje által a gonosz minden tüzes nyilát megolthatod, és ragyogó győzelemmel kerülhetsz ki a küzdelemből! – *Az én életem ma*, 313. o.

Október 22., kedd – A munkálatok szüneteltetése

Kezdetől fogva az ellenség „elcsüggesztette Júda népét, és elrettentette őket az építéstől”, „...és karhatalommal megakadályozták munkájukat” (Ezsd 4:4, 23). De az Úr közbelépett az építők érdekében...

Isten népe történelmében mindig a nehézségek leküzdhetetlennek látszó nagy hegyei meredtek azok elé, akik igyekeztek véghezvinni a menny szándékát. Ezeket az akadályokat az Úr hitük próbájaként engedte meg. Amikor minden oldalról körül vagyunk zárva, legfőbb ideje, hogy bízzunk Istenben és Lelkének erejében. Az élő hit gyakorlása közben lelkileg erősödünk, és bizodaljunk rendíthetetlené válik. Így lesz a lélek győzelmes hatalommá. A hit parancsoló szava előtt eltűnnek az akadályok, amelyeket Sátán helyez a keresztény ember útjába, mert a menny hatalmasságai sietnek segítségére. „...semmi sem volna nektek lehetetlen” (Mt 17:20). – *Próféták és királyok*, 594–595. o.

Jánosnak fájdalmat okozott, hogy iránta való szeretetből a tanítványai hitetlenséget táplálnak Jézussal szemben. Gyümölcstelen lett volna érettük végzett munkája? Hűtlenül végezte volna küldetését, hogy most megfosztották a munkától? Ha a megígért Szabadító megjelent, és János igazán betöltötte misszióját, vajon Jézus nem törné-e meg az elnyomó hatalmát, és nem szabadítaná-e ki követét?

Keresztelő János mégsem adta fel a Jézus Krisztusba vetett hitét. A mennyi szózat és a leszálló galamb emléke, Jézus foltalan tisztasága, a Szentlélek ereje, amely megnyugodott Jánoson, amikor a Megváltó színe elé került, és a prófétai iratok tanúsága – mindez bizonyította, hogy a Názáreti Jézus a megígért Messiás. – *Jézus élete*, 216. o.

Ha gondolataink saját énünknel időznek, akkor Krisztustól, az élet és erő forrásától eltávolodunk. Sátán azért igyekszik állandóan figyelmünket Krisztustól elvonni, hogy lelkünknek minden vele való közösséget meghiúsítsa. A világ örömeire, az élet gondjaira, akadályaira és nehézségeire, saját gyengéitekre vagy fogyatkozásaitokra, mások tökéletlenségeire irányítja figyelmeteket. De ne essetek csapdájába. Még valóban lelkiismeretes egyéneket is gyakran félrevezet, kik Istenért kívánnak élni, hogy a saját gyengeségeiken és bűneiken gondolkozzanak, és így elszakítva őket Krisztustól, öröm éri, hogy győzelmet

arat felettük. Ne magunkat tegyük a gondolataink középpontjává, ne aggódjunk, ne remegjünk a saját megváltásunkért. Mindez csak arra szolgál, hogy a lelket az erő forrásától elvonja. Bízzátok lelketek megtartását Istenre, és benne reménykedjete! Beszéljete és gondolkozatok Jézusról! Tűnjék el őbenne saját énetek! Távolítsatok el minden kételyt és félelmet! (...) Nyugodjatok meg Istenben! Amit rábízotok, azt meg fogja őrizni. Ha magatokat teljesen az Ő kezébe ajánljátok, akkor annak segítségével, aki benneteket szeret, mindeneken túláradóan győzedelmeskedtek. – *Jézushoz vezető út*, 71. o.

Október 23., szerda – Nehémiás cselekedni kezd (kr. e. 444)

Jeruzsálem falainak újjáépítése nem zajlott akadálymentesen. Sátán ellenségeskedést és csüggedést keltett... A gúnyolódás és megvetés, az ellenszegülés és a fenyegetés úgy tűnt, hogy még elszántabbá teszik Nehémiást, és még nagyobb figyelemre készítetik. Felismerte a rá leselkedő veszélyt az ellenséggel vívott küzdelemben, mégis teljes bátorsággal bírt. Így nyilatkozott: „De mi imádkozánk a mi Istenünkhöz, és állítánk ellenük őrséget nappal és éjjel, mivelhogy féltünk tőlük.”

Nehémiás mellett egy kürtös állt, és a fal különböző pontjain is szent trombitás papok álltak. Az emberek elszórtan dolgoztak, és veszély esetén, ha valahol felharsant a jel, akkor mindenkinek a jel irányába kellett sietnie. „Ekképpen munkálkodunk vala és legényeimnek fele dárdákat tart vala hajnalhasadtától fogva mind a csillagoknak feltámadásáig” – mondta Nehémiás... Nehémiás és társai nem hátráltak meg a nehéz és emberpróbáló munkától. A ruháikat sem vetették le, fegyvereiket pedig éjjel-nappal maguknál tartották, még a rövid alvásidő alatt is. – *Conflict and Courage*, 266. o.

Nehémiáshoz hasonlóan Isten népe ne féljen, de ne is becsülje alá az ellenséget. Istenbe vetett bizalommal menjen kitartóan előre, szolgálja önzetlenül, és bízza gondviselésére azt az ügyet, amelyet képvisel. A csüggesztő körülmények között Nehémiás Istenbe – biztos védelmezőjébe – vetette bizalmát. És Ő, aki szolgáját segítette, támasza marad népének minden időben. Isten népe minden válságban bizalommal mondhatja: „Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?” (Róm 8:31) Sátán és

eszközei bármilyen ravaszul fektetik le terveiket, Isten le tudja leplezni őket, és semmivé teheti minden tanácsukat. A hitből fakadó válasz ugyanaz, mint amit Nehémiás adott: „Istenünk harcol értünk!”; mert Isten van a munkával, és senki nem gátolhatja meg. Végül sikert arat!
– *Próféták és királyok*, 645. o.

A Szentírás tanulmányozásával és komoly imával igyekeztek megérteni, majd hűségesen teljesíteni kötelességeiket. Az apró dolgokban elengedhetetlen a hűség, hiszen ezzel tesztet szert megbízhatóságra a komolyabb felelősségek esetére... Gondolkodásunkat mindennapos próbával kell nevelnünk, hogy erőt nyerjünk helytállni bármilyen nehéz helyzetben. A próba és veszély idejére meg kell erősödnünk, hogy szilárdan álljunk a jó oldalon, minden ellenséges áramlattól mentesen.

Isten sokat szeretne tenni értetek, ha tudatában éltek rászorultságotoknak. Isten szeret benneteket. Mindig törekedjétek bölcsességének világánál járni, és az élet változó körülményei közepette se nyugodjatok meg, csak ha tudjátok, hogy akaratotok egyezik Alkotótok akaratával. – *Bizonyságtételek*, 4. köt., 561. o.

Október 24., csütörtök – „Nagy munkában”

Szanballat és szövetségesei nem mertek nyílt háborút indítani a zsidók ellen, de fokozódó rosszindulattal továbbra is igyekeztek lopva elcsüggeszteni, megzavarni és megkárosítani őket. Nem sok hiányzott már a Jeruzsálem körüli falakból. Ha a falakat befejezik, és a kapukat megcsinálják, Izraelnek ezek az ellenségei nem remélhetik többé, hogy erőszakkal behatolhatnak a városba. Ezért még jobban buzgólkodtak azon, hogy a munkát késedelem nélkül megállítsák. Végül olyan tervet gondoltak ki, amivel remélték, hogy Nehémiást el tudják helyéről mozdtítani. Ha pedig már hatalmukban van, megölik vagy börtönbe vetik.

Azt színlelve, hogy szeretnének megegyezésre jutni a szembenállókkal, tanácskozást próbáltak szervezni Nehémiással; ezért találkozóra hívták egy Ónó-völgyi faluba. Mivel azonban a Szentlélek rávilágított valódi céljukra, Nehémiás nem fogadta el meghívásukat. „Ezért követeket küldtem hozzájuk ezzel az üzenettel: Nagy munkát kell

végeznem, ezért nem tudok elmenni. Félbe maradna a munka, ha abba hagynám, és hozzátok mennék.” A kísértők azonban szívósak voltak. Négyyszer küldtek hasonló tartalmú üzenetet, de minden egyes alkalommal ugyanezt a választ kapták. – *Próféták és királyok*, 653. o.

A sötétség fejedelmének minden cselfogásával megkísérlik rábírní Isten szolgálát, hogy szövetségre lépjenek Sátán eszközeivel. El akarják vonni őket feladatuktól, de nehémiási következetességgel válaszoljanak: „Nagy munkát kell végeznem, ezért nem tudok elmenni.” Isten munkásai nyugodtan dolgozzanak tovább, buzgóságukkal cáfolva meg a hazugságokat, amiket a rosszindulat talál ki a bántásukra. Jeruzsálem falainak építőihez hasonlóan ne engedjék magukat fenyegetésekkel, gúnyolódással és hazugsággal eltéríteni a munkájuktól. Egyetlen pillanatra se csökkenjen éberségük és óvatosságuk, mert az ellenség állandóan nyomukban jár. Szüntelen imádkozzanak Istenhez, az ellenség ellen pedig állítsanak „őrséget... éjjel-nappal” (Neh 4:3).

A vég közeledtével az ördög nagy erővel támadja Isten munkását. Sátán emberi eszközök útján gúnyolja és szidalmazza azokat, akik „a falat építik”. Késleltetné a munkát, ha az építők lejönnének, hogy kivédjék ellenségeik támadásait. Igyekezzenek megghiúsítani ellenségeik szándékait, de ne hagyják, hogy bármi is eltérítse őket munkájuktól! Az igazság erősebb, mint a tévelygés, a jó győzni fog a rossz felett. – *Próféták és királyok*, 659. o.

Isten dicsősége szemmel látható kezének alkotásán. Itt találhatunk olyan titkokat, melyek kutatásánál megerősödik a gondolkodás. Olyan értelmek, melyeket eddig a kitalált történetek olvasása szórakoztatott és rontott meg, a természetben nyitott könyvre találhatnak, és igazságot olvashatnak Isten körülöttük levő alkotásaiból. Mindenki találhat tanulmánytárgyakat az erdei fa egyszerű levelén, a hegyes fűszálakon és virágokon, az erdők égbenyúló fáin, a magasba nyúló hegyekben, a gránitszikláknak, a nyugtalan tengerben, az ékkövekben, melyek fénnel hintik tele a mennyet, hogy széppé tegyék az éjjelt a napfény kimeríthetetlen gazdagságában, a Hold komor dicsőségében, a tél zimankójában, a nyár hevében, az egymást váltó, majd újra visszatérő évszakokban, abban a tökéletes rendben és összhangban, melyet

a végtelen hatalom ellenőriz; ezek a tárgykörök mély elmélkedést kívánnak, és a képzelet igénybevételét követelik meg. – *Bizonyságtételek*, 4. köt., 581. o.

Október 25., péntek – További tanulmányozásra

Próféták és királyok: „A fal építői” című fejezet; *A nagy Orvos lábnymán*: „Az igazi ismeret keresésének fontossága” című fejezet.